

2026. augusztus 16.

Az üllői Keresztelő Szent János

Egyházközség Hírlevele

ÉVKÖZI 20. VASÁRNAP

Szent János írja a Megváltóról: „A tulajdonába jött és övéi nem fogadták be” (Jn 1, 11). Manapság is szomorúan tapasztaljuk, hogy sok a közömbös, a hitetlenkedő ember, aki elutasítja Jézus evangéliumát. Pedig az ő tanítása ad fényt és melegséget életünknek.

► **OLVASMÁNY** – *Iz 56, 1. 6–7*

A babiloni fogság után boldog örömmel tértek haza a választott nép fiai. Amikor azonban rájuk szakadtak a gondokkal teli hétköznapiak, zúgolódni kezdtek Isten ellen. Ekkor a próféta arra buzdítja őket, hogy tartsák meg Isten törvényeit. S akkor Isten is megmutatja nekik hűségét és erejét.

► **SENTLECKE** – *Róm 11, 13–15. 29–32*

Szent Pál apostol bízik népe megtérésében. Isten ugyanis nem bánja meg, hogy kiválasztotta és elhalmozta őket kegyelmi adományaival. Igaz, megengedte megtorpanásukat, de még abból is jó származott: így a pogányok hamarabb részesülhettek a hit áldásaiban. Mennyivel inkább hozzájárul majd megtérésük az Isten országának növekedéséhez.

► **EVANGÉLIUM** – *Mt 15, 21–28*

Jézus a zsidóknak hirdette az evangéliumot. A kánaáni asszony történetéből azonban kitűnik, hogy Krisztus az ő országába hívja a pogányokat is. Tőlük is azt kívánja: fogadják el, hogy ő az Isten Fia.

► **AZ EUCHARISZTIÁHOZ** Sajnos még a keresztények között is van személyválogatás. Aszerint osztályozzák és értékelik embertársaikat, hogy milyen néphez, fajhoz, társadalmi osztályhoz tartoznak. Jézus asztalához azonban csak azok járulhatnak, akik minden embert testvérüknek fogadnak el.

► **ELMÉLKEDÉS**

Nekünk, keresztényeknek színre, vallásra, világnézetre, mindenre való tekintet nélkül úgy kell néznünk minden emberre, mint testvérre. Akik a keresztség és a szentségek kötelékeivel testvéreink, azokra mint édes testvérre; és akik nem keresztények, akik nem hívők, azokra úgy kell tekintenünk, mint akik hivatva vannak, hogy ők is velünk legyenek.

Sík

Sándor

SZENT ISTVÁN KIRÁLY

MAGYARORSZÁG FŐVÉDŐSZENTJE

Augusztus 16-án, a világegyházban megemlékeznek Szent István királyról. Mi, magyarok azonban augusztus 20-án tartjuk főünnepét. Szent István karakterében egyesült az államfő, a családapa és az Egyház hűséges fia. Mert magyar keresztény volt. Mert keresztény volt és magyar.

► **OLVASMÁNY** – *Péld 4, 10–15. 18–27*

Pogányság vagy kereszténység; babona vagy hit; felelőtlen portyázás vagy becsületes munka – e

választási lehetőségek között tengett a magyarság. Szent István a sötét éjszakából Krisztus világosságába emelte nemzetét. A nemzet jövőjét Krisztus útján látta megvalósítani.

► **SENTLECKE** – *Ef 4, 17–24*

Örök kísértés a régi és az új párharca. Az embernek egyénileg is, de a nemzetnek is meg kell vívnia a harcát, hogy ne a régi ember győzzön, hanem az új, a krisztusi magatartás.

► **ALLELUJA** – *Jn 8, 31b és 32*

Ha megmaradtok tanításomban, valóban az én tanítványaim lesztek, * megismeritek az igazságot, s az igazság tesz szabaddá titeket.

► **EVANGÉLIUM** – *Mt 7, 24–29*

Csodával határos, hogy a magyarság él. Mennyi ellenség tört az életére! S minden gyarlóság, széthúzás, gyűlölködés ellenére megmaradt a Krisztusra épített ország. Ha önmagában bízott volna e nép, már elveszett volna, de nem semmisült meg, mert mindig vissza tudott térni Urához, Istenéhez.

RÉSZLET A HARTVIK-LEGENDÁBÓL:

„... kezét és szemét a csillagokra emelve így kiáltott fel: Ég királynője, e világ jeles újjászervezője, végső könyörgéseimben a szentegyházat a püspökökkel, papokkal, az országot a néppel s az urakkal a te oltalmadra bízom; nekik utolsó istenhozzádott mondván lelkemet kezébe ajánlom (vö. Zsolt. 30,6).”

OLTALMAD ALÁ FUTUNK...

Oltalmad alá futunk Istennek szent Anyja! Ne vesd meg könyörgésünket szükségünk idején, hanem oltalmaz meg minket minden veszedelemtől mindenkor dicsőséges és áldott Szűz. Asszonyunk, Közbenjárónk és szószólónk! Engeszteld értünk Fiadat, ajánlj minket Fiadnak, mutass be minket szent Fiadnak. Amen.

HIRDETÉSEK:

◀ Augusztus 29-én, szombaton este egy jó hangulatú nyárfaró összejövetelt, "szüreti mulatságot" szervezünk a közösségi házban. Töltsünk együtt egy vidám estét! Beszélgetés, egy finom vacsora, zene... Aki szeretne jönni, kérjük, hogy jelezze részvételi szándékát 500 Ft befizetésével a sekrestyében!

◀ Augusztus 20-án, Szent István királyunk ünnepén, csütörtökön 11 órakor lesz szentmise.

◀ Augusztus 22-én, szombaton, és augusztus 23-án vasárnap misék a szokott időben lesznek.

◀ Szezonnyitó kórus esték: augusztus 23 - 24 - 25-én, este 18 órától a közösségi házban.

"Mária, mi anyánk, mennyei pátrónánk, bűnösökre nézz le ránk!" (Hozsanna 168)

Évközi 20. vasárnap A évben

Iz 56,1.6-7; Róm 11,13-15.29-32; Mt 15,21-28

„Mert házamat imádság házána hívják majd, minden nép számára.”

Jézusnak a gyermekekről és a kutyákról szóló hasonlata a mai Evangéliumban áthatolhatatlan szakadékra utal, mely nem faji, vallási vagy más természetes különbségből, hanem az isteni üdvrendből fakad. Attól, hogy valaki a választott nép tagja, persze még lehet meszelt sír, telve minden undoksággal, mint ahogy egy pogány is lehet egyéni életében szentebb, mint Izrael fiai, ez azonban nem érinti az isteni üdvrend természetfölötti jellegét. Urunk Jézus nem csodadoktor akar lenni egyes pogányok számára, hanem az egész emberiséget fel akarja emelni az isteni üdvrend magasabb fokára, Izrael által. Önmaga istenfiúságában akarja részesíteni az embert, az Atya örök terve szerint, amely a zsidóságot előnyben részesíti, hogy annak közreműködésével érjen el a kegyelem minden embert. A Szentlecke rávilágít, hogy ez az eredeti isteni terv miként módosult: a választott nép elvetette Krisztust, de ezzel az elutasítással új út nyílt meg a pogányság számára, hogy immár ők is teljes jogú tagként foglalhassanak helyet Isten asztalánál.

Jézus az apostoloknak arról beszélt, hogy ha csak akkora hitük is lesz, mint a mustármagnak, óriási dolgokat visznek végbe, az evangéliumbeli asszonynak viszont azt mondja: „Nagy a te hited!” Igen, mert ennek a pogány asszonynak a hite belesimul Isten üdvözítő tervébe, sőt mintegy átfogja azt Ábrahámától Jézus megváltó haláláig és feltámadásáig, s ezzel megelőlegezi azt a csodás eseményt, amikor a válaszfalak leomlanak Izrael és a pogányság, a bűn miatt Istentől eltávolodott ember és az ő Teremtője között Jézus Krisztus, az Istenember által.

Urunk Jézus, a mai Evangéliumban szereplő pogány asszony olyan csodálatos kenyérnek tartott Téged, akiből neki, ha egy egész karéj nem juthat, elegendő a morzsa is. Az ő példája által taníts meg arra, hogy jobban megbecsüljük kiválasztottságunkat, és hálát adjunk megváltásod művéért, melynek gyümölcseként vasárnapról vasárnapra bőségesen részesülünk a választott gyermekeknek fenntartott, örök Kenyérből. (fr. Barsi Balázs)

Augusztus 20. - Szent István király

Péld 4,10-15.18-27; Ef 4,17-24; Mt 7,24-29

„Hasonló az okos emberhez, aki a házát sziklára építette.”

Nyelvünkben a „ház” és a „haza” szó ugyanabból a töből származik. Napjaink identitászavarral küszködő magyarjainak és talajt vesztett keresztényeinek ezért is közvetít igen-igen aktuális üzenetet Szent István ünnepén a mai Evangélium.

Fogalmazzunk katolikus módra, azaz egyetemesen, senkit sem kirekesztve! Számunkra az a gesztus, amellyel Szent István király halála előtt a koronát, újonnan létrejött királyságát felajánlotta az Istenszülő Szűznek, azt fejezi ki, hogy családnak tekintette népét, amelynek anyára van szüksége, s ezért azt a Szűzanya pártfogására bízta. Ezzel a szó legmélyebb értelmében volt reálpolitikus (építve a magyarságnak a római rítusú kereszténységre térését megelőző Mária-kultuszára is). Protestáns testvéreink számára Szent István tette a mai Evangélium fényében azt üzeni, hogy első királyunk maradandó közösséget akart létrehozni, és mint mélyen hívő ember, felelős vezető nem politikai tényezőkben, földi szövetségeseiben bízott elsősorban, hanem mert Istenre építeni, s élete végén bizalommal az isteni gondviselésre hagyatkozni. Az ország felajánlásának gesztusa nem keresztény, de egy Istenben hívő testvéreink számára is jelentéssel bír: nekik azt mondhatjuk, hogy ezzel a cselekedettel az ország első embere kinyilvánította az égi hatalomnak való alárendeltségét, s az egy Isten gondjára bízta országát és népét. Nem hívő, de kereső, az igazságra nyitott honfitársainknak pedig elmondhatjuk, hogy első királyunk volt olyan intelligens, hogy az ember végtelen felé nyújtózó igazságkeresésére építette országát. Csak megrögzött ateista, gyakorlati materializmusba süllyedt magyar testvéreinknek nem tudunk mit mondani (egyébként a hazáról, hazaszeretetről sem nagyon); őértük hát még buzgóbban kell imádkoznunk, és saját maguk elöl is eltagadott reménytelenségükre gyógyírül felajánlanunk azt a reménységet, amely kisarjad ünneplő szívünkéből.

Urunk, Jézus Krisztus, aki Szent István királyunkban olyan vezetőt adtál nemzetünknek, aki saját életét és a rá bízottakat egyaránt Hozzád kötötte, s országunkat építve az Atya örök országának eljövételén munkálkodott, az ő közbenjárására add meg kegyelmesen, hogy mi is Rád mint sziklaalapra építsünk életet, családot, közösséget, országot.